Bellman, Carl Michael

C.M. Bellmans brev till Johan Fredrik Granschoug

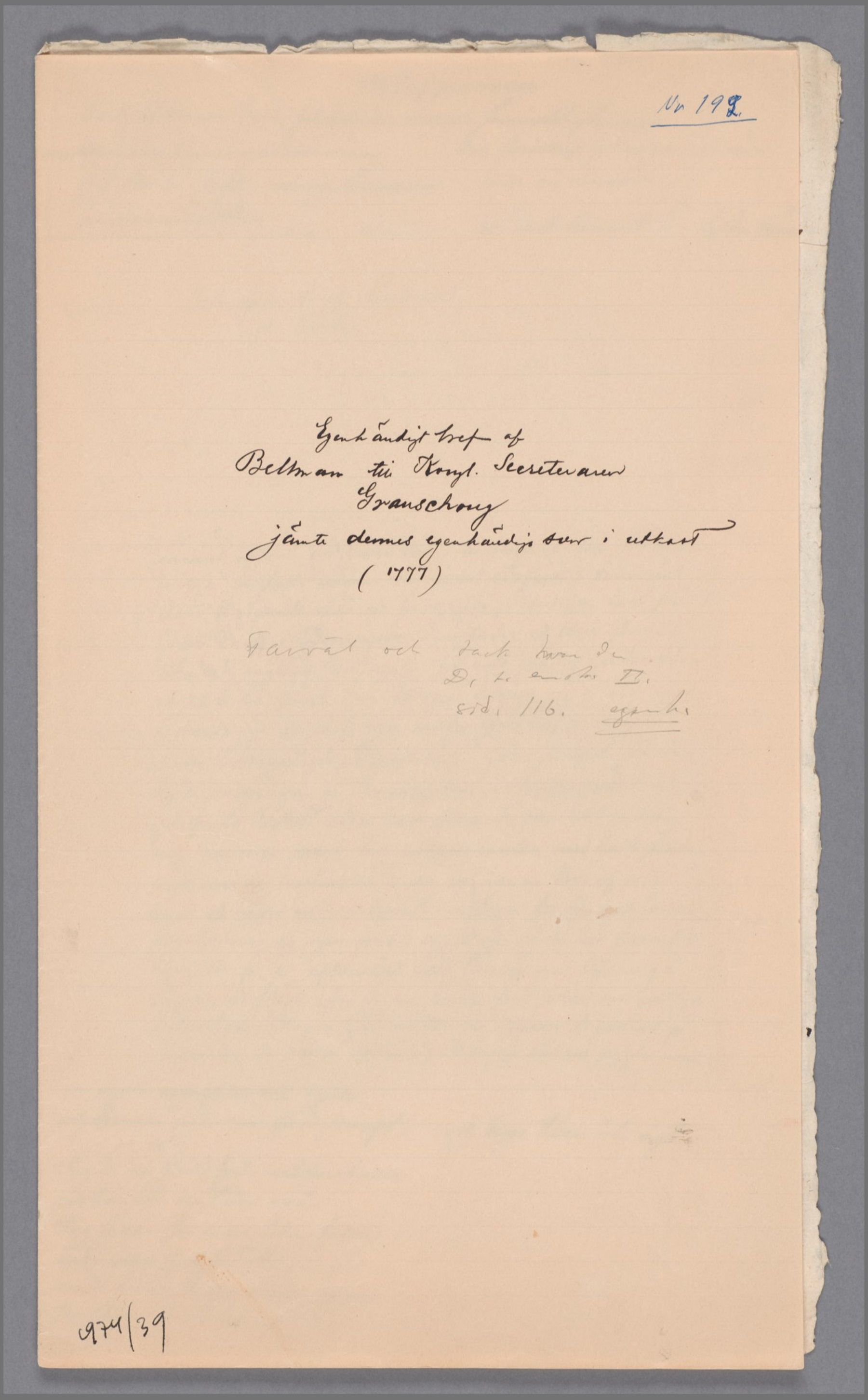

Nr 192.

Egenhändigt bref af
Bellman till Kongl. Secreteraren
Granschoug
jämte dennes egenhändiga svar i utkast
(1777)

Farväl och tack [illegible]
[illegible] II.
sid. 116. egenh.

974/39

Handskrift // Vf 38e

Digitaliserad år 2021

National Library
of Sweden

Vf 38 e

B e l l m a n, Carl Michael

Egenhändigt brev till Johan Fredric Granschoug, skrivet
senast 1777.
Därjämte Granschougs egenhändiga svar i utkast.

Acc. 1974/39

Nr 192.

Egenhändigt bref af
Bellman till Kongl. Secreteraren
Granschoug
jämte dennes egenhändiga svar i utkast
(1777)

Farväl och tack kära du
D, s. embl. II.
sid. 116. egenh.

974/39

Min Herr Kongl. Secreterare
och Broder.

Farväl, och tack för hvar dag i den stora verlden, för alla
hurtiga ungkarls nöjen, för hvart Bakanal; i Cimmeriskt
skum blixtrande glas och pimpande Bouteljer, tack för
hvar Runst i Gyllenvagnar Curslador at flera slags
åkador, ingelm tackhjelpsse för godt sällskap hos den äldre
och det trogna Sunt som brygger brygga opp och ner med
Sylvandrian och glashadlar under hjärtklappning för
Fader Trahand och Benedictus Gedo och tack för de
käcka omgångar på Baggensgatan, i Stakens gränd och
på tyska Slottet. adieu kära Bror. du får icke se mig
mer, jag reser snart till Skapos lunder med hvit skjorta
höljd med en knoslindekrage som upphöjer en tofs af röda
band, och pisken en brandsmck i doen barbent och barfota.
Jag kommer och igen fram om 10 år, då du kan strax dit
lägg ute så en upfodrad Coet himla med bygeln på
ryggen och flaga efter sig en svarom små perler, med fåltiga
mattvälar, utslagna hår, muslinger i synen och portak på
luggarna, de sjunga Apollos lof och många Ludens fötter med

samma femton gånger Kaellogardt flor som han brukat
opford til Bakki tempel. Karlalar skall undrl med sin
fulla lyse wår waj; at de möda betjenare flyg-
ter wid han ghud. Jag ämnar sjunga Gudens lof
så länge jag andas til dess han en gång lägger
sina ögg at mer wände gisler i dorr på den sla-
kan som skall tända lite urna på min graf.
Farwäl nu är jag resfärdig. Venus reser nu
ned skyarna kringhwarfd af en glättig skara med
rosenröda flag, himmelsblåa fjädrar ort blomster-
zirad drägter, Diamanthwelfdt [illegible] och at
fin [illegible] krona från Olympen bäres mig af
Apollos händer under ett genljud af skaldgudin-
nornas ropande vivat. Ja Himmelen, O Gudar
lat ej denna herligheten släckas blott med en [illegible]-
fod mina ögon, utan O Morpheus vältra mig
under dina sömniga ögonlock, att betäcka at en
[illegible], [illegible] at öfwergifwit, at de, de fromma [illegible]-
do låne mig din [illegible] [illegible].

Jag framhärdar din trin Brodr

Redlige trun.

Anacreon.

1974/39

Ditt bref påminner

Jack Bellman Jack, ~~för det du minnes~~ ~~som intet glömmer~~ Din vänskap för en gamal vän:
~~men och kommer jag en gammal vän~~:
Fast Bacchi safter ~~vi ej tömmer~~ mer ej rinner
~~påminna oss som~~ :
~~vi dock som gamla fylda män~~ vi dock kamrat som fylda män
ibland på bord, ibland derunder
påminna oss de glada stunder ~~gamla kunder~~
som fordom voro ~~skade vår ro trifsel~~ i vårt bo
på ~~d~~ Liljeholms och Beckens salar
ja, kanske Altonas ock talar
om våra nöjen och vår ro.

x

Det var en tid – han är förfluten
Dess verklighet är all ~~förbi~~ farväl
Dess högkomst är nu ~~blott~~ innesluten
med syllogismer i vår själ.
väl var, vi ~~hade~~ höllo upp att supa
ty kanske att vår arma strupa
en ~~vana~~ elak vana hade fått
kanske vi med vår hufvudyra
till slut lätt ~~k~~ creditores styra
och vi bland ~~på~~ gillstuge bröder mått.

x

Cupido kunde intet fånga
vårt hjerta vid ett ända rå
vår flygtighet bedrogo många
och många, oss bedrogo då.
men nu är våra vingar stäckta
vi innom skranket ~~lagom~~ varsamt fläckta
och dyrka ~~Gu~~ båda Gudars ~~kraft~~ magt
vi dricka när det oss kan lysta
vi älska ömt ~~dygdigt~~ uti det lysta
~~och barnen visa med hvad kraft.~~ och taga tiden uti agt

x

Jag är nu skild från verldsens buller
och bor uti en liten vrå
Jag sällan ser min like fuller
~~och~~ men ~~altid~~ sjelf kan altid liljan gå
mids för en brasa med en pipa
Jag sällan hörer barnen lipa

men ofta deras ~~frij och larm~~ glättighet.
I famnen af en älskvärd maka
kan jag bekymrets qval försaka
och minnas, wänners ~~ärlighet~~ ~~redlighet~~ trofasthet.

x

Du har helt rätt. jag ~~ej misfunnar~~ dig visst unnar
nytt fluidum hvar enda dag
men ~~och~~ att din hustru dig förkunnar
att vaggan måste slå sitt slag.
så är jag säker att din lyra
från glaset skall till sången styra
och jemvigt hållas som sig bör:
vår tids anacreon ~~skall~~ bör finna
då Bachi safter ~~[illegible]~~ ymnogt ~~mycket~~ rinna
Han ~~det~~ Bachi hjeltar icke
~~En Bachi son han snarast~~ god.